

Det Kongelige Skuespil

Bunbury

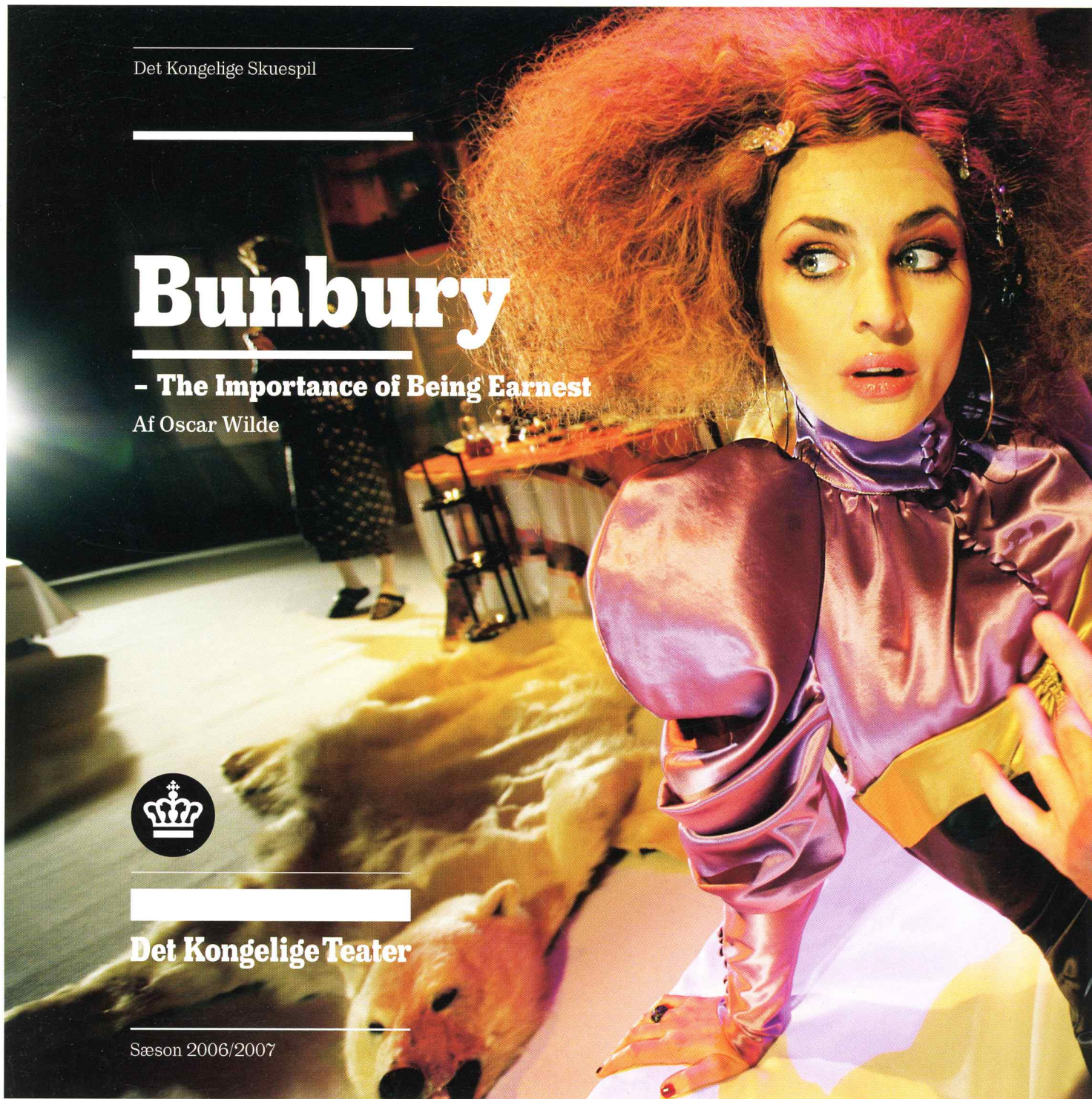
- The Importance of Being Earnest

Af Oscar Wilde



Det Kongelige Teater

Sæson 2006/2007



Birthe Neumann og Ole Lemmeke



Bunbury

- **The Importance of Being Earnest**

Af Oscar Wilde

Iscenesættelse

Lars Kaalund

Scenografi

Bjarke Ingels

Kostumedesign

Anja Vang Kragh

Lysdesign

Peter Glatz

Oversættelse

Holger Bech



Medvirkende

John Worthing: Ole Lemmeke

Algernon Moncrieff: Søren Sætter-Lassen

Lady Bracknell: Birthe Neumann

Gwendolen Fairfax: Beate Bille

Cecily Cardew: Signe Vaupel

Miss Prism: Helle Hertz

Pastor Chasuble: Claus Bue

Lane: Johannes Lilleøre

Merriman: Peter Rygaard

Forestillingen varer ca. 2 timer og 35 min.

Der er 10 min. pause efter 1. akt (uden udskænkning)
og 20 min. pause efter 2. akt.



Søren Sætter-Lassen, Signe Vaupel, Birthe Neumann, Beate Bille, Ole Lemmeke, Helle Hertz og Claus Bue



Søren Sætter-Lassen og Johannes Lilleøre

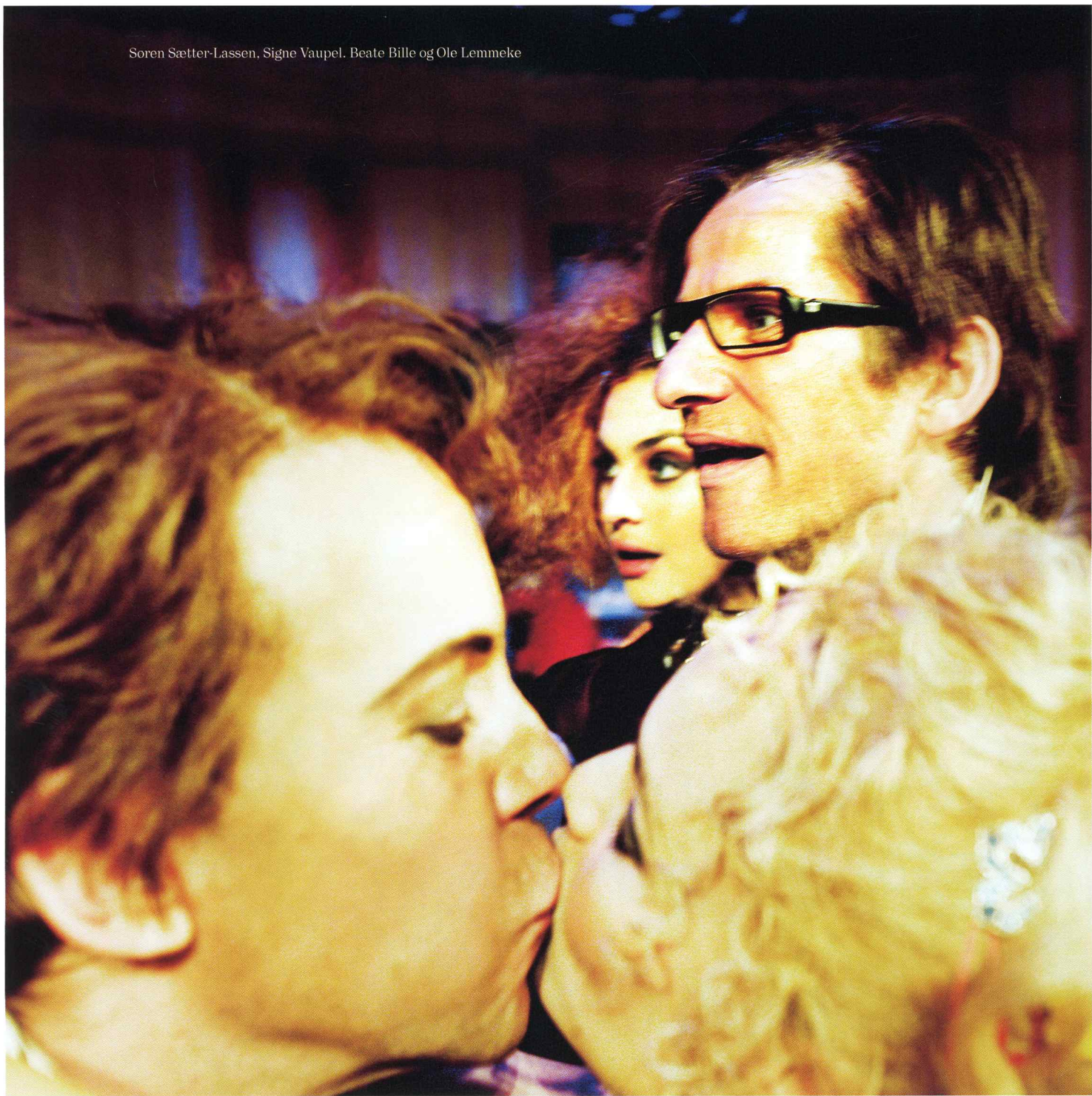


Ole Lemmeke og Søren Sætter-Lassen





Søren Sætter-Lassen, Signe Vaupel, Beate Bille og Ole Lemmeke



Beckett på coke

– samtale med instruktør Lars Kaalund

Af dramaturg Jeppe Kristensen

JK: Stykket hedder The Importance of Being Earnest – a trivial comedy for serious people i den originale, engelske version. Det er en nærmest irriterende vittig titel?

LK: Stykket handler jo om to ungarke, der lever et dobbeltliv, så de på den ene side kan leve op til samfundets krav om, hvordan man skal opføre sig, og på den anden side kan ha' det sjovt og jagte damer. 'Earnest' betyder ærlig, til at stole på, så det er selvfølgelig en frækhed fra Wildes side, at det navn, de bruger til at svindle med, betyder ærlig.

JK: Og fuldkommen uoversætteligt...

LK: Det er en dobbelt betydning, vi ikke rigtig kan spille på. Det interessante for os er, hvordan de to piger, Gwendolen og Cecily, forholder sig til det. De

kan kun forelske sig i nogen, der hedder Ernest, hvilket jo er fantastisk og et fint billede på, hvordan vi ensretter vores tilværelse – ud fra nogle ret ligegyldige ting – og hvor stereotyp vores opfattelse af 'det gode forhold' er. Pigerne her drømmer om et utopia, hvor navnet er det vigtigste ved din partner. Det er en form for materialisme, synes jeg. Navnet er deres særlige 'ting' – det kunne være alt muligt andet.

JK: Ud over at de to piger kun kan elske Ernest'er, så forelsker de sig også i nogle frygtelig kyniske mænd. Men de er ikke ofre, lader det til.

LK: Nej, det er interessant. De er superbevidste, de ved godt at virkeligheden er en anden. At det, der sker for dem ikke nødvendigvis er rigtigt. Men måske spændende og interessant. Vi arbejder på at finde ud af, hvor meget de egentlig ved.

JK: Hele denne navneleg er ret paradoksal. 'Ærligt' og 'seriøst' bliver pludselig det mest overfladiske og pjattede. Er det et af de eksempler på, at Wilde vender alting på hovedet, som du har talt om?

LK: Wilde er paradoksernes mand, og jeg tror han bevidst er det på en måde, så konventionerne hele tiden slår om. Han benytter det at vende ting på hovedet som en regel. Man kan mærke, det morer ham at benytte det som et trick i enhver situation. Personerne diskuterer heftigt de mest uvæsentlige ting, selv i pressede situationer, og det får dem til at virke skøre. De virker vanvittige samtidig med, at de opfører sig fuldkommen korrekt og efter konventionerne. På den måde bliver det en kritik af den noget rigide tid, de lever i.

JK: Man kunne måske sige, at stykket på sin egen charmerende måde er ret rebelsk?

LK: Dybest set, når det drejer sig om de temaer, der er i stykket, kunne det sagtens være en tragedie. Man kan jo spørge sig, hvad bagsiden af denne hedonisme er – i hvert fald en tomhed i deres liv, som de må forholde sig til. Det kunne man sagtens lave tragedie over, og man kunne sagtens lave øvelsen at iscenesætte *Bunbury* som en tragedie. Det

er ikke det, vi har gjort. Vi tager komedien alvorligt og dyrker dens vittige side. Simpelthen fordi den er så godt skrevet og er så vittig. Den er både sjov og dyb på samme tid.

Jeg har hele tiden lyst til at sige, at Wilde var verdens første postmodernist, i og med hans projekt er at tage alle værdier i et samfund, pille dem fra hinanden og sige, det her er der ikke nogen værdi i. Men han gør det på dandyens måde, han sætter sig ikke ned og skriver en kronik – det, han gør, er let og elegant. Det er skide morsomt, men kommentaren til hans samtid er stadigvæk: 'I er til grin. Tænk over det – er jeres værdier noget værd?' Og som en rigtig gentleman er han på sin måde også romantiker i sidste ende. Fordi de ikke gør, som det forventes, fordi de er mønsterbrydere, får de deres piger.

Wildes dramatik er absurd på en særlig måde. Som Beckett på coke. Der er en masse absurde bevægelser i stykket, der er konsekvens af en ordleg. De siger for eksempel: 'Lad være med at spise af kagerne, de er lavet specifikt til tante Augusta.' 'Men du spiser jo af dem hele tiden.' 'Ja, men det er *min* tante, det er noget andet.' For mig er Beckett utrolig morsom, og på den måde er det her klassisk Beckett. Blot ligger Wilde altid oppe i det lette lege. Det er postmoderne, legende og "art for art's sake".

JK: *Det æstetiske og den lækre overflade, der ligger i netop det begreb, er også noget I arbejder bevidst med. Jeg tænker på jeres næsten over-lækre kostumer og scenografiske koncept.*

LK: Ja, helt sikkert., Det betyder enormt meget for personerne i stykket, at noget er lækkert, det er det, deres livssyn baserer sig på – samtidig med, at der er noget indre, der ikke er på plads. Designmæssigt, arkitektonisk er det jo oftest sådan. Det, der næsten er smukkest for eftertiden at se på, kommer i mine øjne ofte fra et fokus, der måske ikke er helt sympatisk. 1920'erne, fx, hvor menneskene var ude i et hysterisk over-liv efter 1. Verdenskrig. Alt var smadret, og man kunne simpelthen ikke klare stilheden og tomheden inde i hovedet. Hvis man skal være lidt apokalyptisk, så er det jo også lidt sådan, det er nu. Alt er lækkert, alt er designet, og man kan frygte for, hvad der så ligger bag ved dét.

Søren Sætter-Lassen, Ole Lemmeke og Beate Bille



Beate Bille, Ole Lemmeke, Signe Vaupel og Helle Hertz





Signe Vaupel, Beate Bille, Johannes Lilleøre og Peter Rygaard



EN DANDY KVIKKER BESTANDIG

Af Martin Hall

Den franske digter og kritiker Charles Baudelaire (1821-1867) definerede engang dandyen som "en, der ophøjer æstetikken til en levende religion". Artens prototype kan vel også bedst beskrives som blasert, ekstravagant og ekstremt forfølgelig – som en person, der afskyr hverdagen og det trivielle. I litteraturen formedes dandyen i begyndelsen af 1800-tallet af engelske og franske romantikere som Lord Byron og Stendahl, og senere gav både Baudelaire og Oscar Wilde skikkelsen dybde. Et poetisk sindelag og en vidtgående skepsis hvad angik det omkringværende samfund gjorde dandyen til både rebel og toastmaster, selskabsstjerne og udstødt; han var kort sagt eksemplificeringen af den skikkelse, enhver sand *artiste* anno 2007 forsøger at være, lige fra Hollywood-stjernen John Malkovich (der har sit eget tøjmærke) til den syngende poet Antony Hegarty fra Antony and the

Johnsons, på én og samme tid indercirkelens darling såvel som dens opposition.

Den første "rigtige" dandy er englænderen Beau Brummell (1778-1840), der insisterede på den enkle, men perfekte beklædning, hvorved han brød med aristokratiets pyntesyg og banede vejen for eftertidens mørke jakkesæt som maskulint beklædningsideal. Brummell fremtrådte altid upudret, vasket og barberet i en enkel, mørkeblå, skræddersyet jakke med tilhørende høj, stivet skjortekrave og perfekt bundet kravet. Efter sigende tog det ham fem timer at klæde sig på, og så mente han i øvrigt, at støvler skulle pudses med champagne. Touché, motherfucker! Han påbegyndte en militærkarriere, men forlod den, da han fandt ud af, at hans enhed skulle til Manchester, hvilket øjensynligt ikke var stedet at være. Hans deroute begyndte efter, at han

havde lagt sig ud med prinsen af Wales (den senere George 4.), og hans famøse kommentar til Baron Alvanley omkring denne hjælp bestemt heller ikke på sagen ("Alvanley, who's your fat friend?"). Brummell flygtede fra England i 1816 på grund af sin store gæld til flere forretningsfolk (han betalte dog altid sin spillegæld, hvilket han anså som "debts of honour") og døde uden en krone på lommen, sidsygt af syfilis i Caen, Frankrig.

Det mest symptomatiske ved Brummell er dog, at han ikke efterlod sig noget som helst vidnesbyrd i form af skrevne kilder: Han *var*. Han udgav intet, han gjorde ikke andet end at *fremtræde*, hvilket han til gengæld gjorde så perfekt, at hans syn på mode og etikette i hans velmagtsdage herskede suverænt. Hans stil blev imiteret i både England og Frankrig, og den franske forfatter Jules-Amédée Barbey d'Aurevilly (1808-1889) skrev f.eks. essayet *Dandyismens anatomi*, som primært fokuserede på Brummells "karriere", et liv og levned, der intet havde at gøre med kunst som sådan, men som i sit temperament – i sin gradbøjning af eksistensen – var kunstnerisk som noget.

Behøver vi at nævne arven? Marcel Proust, Quentin Crisp, Andy Warhol, skikkelser der på vidt

forskellig vis – og med vidt forskelligt held – inkorporerede fascinationen af den rene *stil* i deres oeuvre. Der er også masser af sjove referencer i rockmusikkens verden, lige fra Marc Bolan's sidste lp *Dandy in the Underworld* (en opdateret udgave af Orfeus' bedrifter i samme region med den for den moderne dandy så sigende skæring "Soul of my Suit") såvel som rockgruppen med det komiske navn The Dandy Warhols, der alene i kraft af deres selvdeklaration glimrende understreger slut-90'ernes fokus på stilgenbrug (vi lader singletitler som "Bohemian like You" og "Horny as a Dandy" stå ukommenteret hen).

Bohemen og dandyen er jo i øvrigt tit blevet slået i hartkorn, men faktisk er deres udgangspunkt vidt forskelligt. Bohemen er oftest den fattige kunstner, hvorimod dandyen er den velbeslåede arving, der satser alt på forfængelighedens forgængelighed. At dandyen dermed i samme åndedrag alt for tit ender med at realisere den ruinerede bohemes sans for selvdestruktion, det er så en helt anden historie, en potentiel erhvervsskade. For som Bau-delaire skrev om sagen selv, måtte en aspirerende dandy "ikke have nogen anden profession end elegance og ingen anden status end dyrkelsen af idéen om skønhed i førsteperson – dandyen må hige

efter det sublime uden nogen form for afbrydelse; han må leve og sove foran et spejl". 21st century boy, here we come.

Hvor nøjagtigt går så grænsen mellem stil og arti-steri? Er sangeren David Bowie f.eks. en dandy? Absolutely not. Bowie spiller roller, men ejer ikke den hengivenhed til dekadencen, som både er dandyens storhed og fald. Dandyen insisterer, har kontinuitet, og risikerer gerne alt med sit projekt. Som Oscar Wilde selv formulerer det i netop det stykke, De nu sidder og venter på at se: "I never travel without my diary. One should always have something sensational to read in the train" (sagt af Gwendolen). Dandyen kræver på trods af sin forfængelighed en total dedikation til sit gøremål, og hvis denne kurs kræver sit offer, so be it. Der er ingen slinger i valsen, derimod en sand romantiker gemt i hvert eneste bankende dandy-hjerte, og selvom det måske nok handler nok så meget om masker og rollespil, så er der ingen rolleskift undervejs. Vi holder os til den oprindelige kurs og sparer pengene til returbilletten, eftersom ingen på holdet alligevel regner med at skulle samme vej hjem igen.

"Ikke på dit ansigt, men på din maske vil jeg kende dig", siger Karen Blixen et sted i sine skrifter. Så

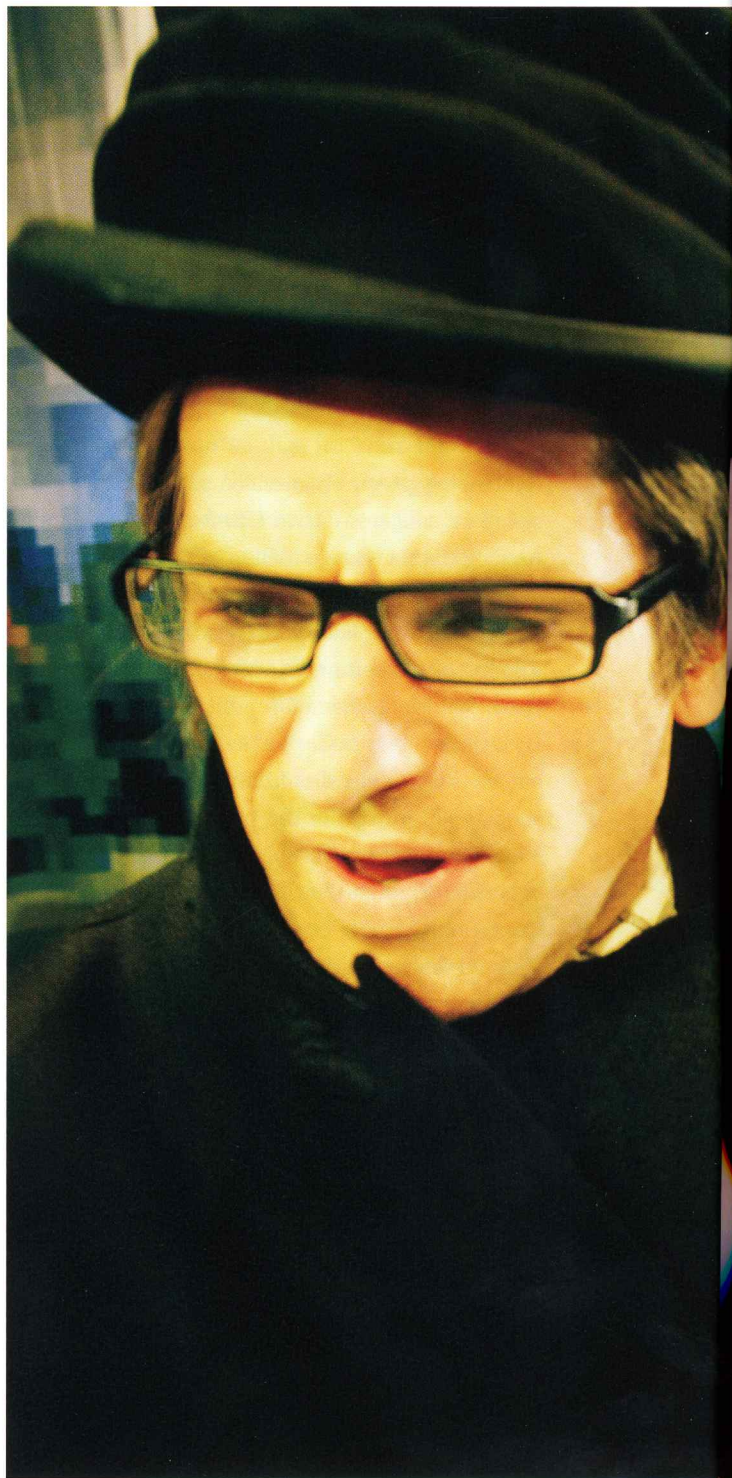
sandt, så sandt. Viden og silke udgør ofte det samme vidunderlige stof, det samme uigennemtrængelige lag som sjælen gemmer sig bag. Man kommer ganske enkelt ikke tættere på dandyen end "the soul of his suit", eftersom rollen, han spiller, repræsenterer ånden i hvilken han lever. I en mere metafysisk forstand er der ikke længere forskel på symbolet og den kraft, det repræsenterer - charmen og dødsforagten er ligesom i forelskelsen den energi, hvormed man bevæges, og som Algernon Moncrieff, a.k.a. Algy, formulerer det undervejs i *Bunbury*: "If I am occasionally a little over-dressed, I make up for it by being always immensely over-educated". Balancen holdes til det sidste, og når tæppefaldet endelig forekommer, sker det som bekendt med manér.

I anden sammenhæng har Oscar Wilde selv sagt, at "verden er usædvanlig tolerant; den tilgiver alt, undtaget geni". Som moderne menneske og selvbevidst art holder vi meget af at bilde os selv ind, at vi er fremadskuende og individuelle i vores perspektiv, hvilket dog sjældent er tilfældet, eftersom vi i bund og grund er biologisk udstyret med en hypersensitivitet for kritik, baseret på en oprindelig angst for social udstødelse. Bliver man først efterladt, står man uden for fødekæden. Wilde ac-

cepterede selv meget smukt sit sørgelige endeligt, men hvor mange af os kan i virkeligheden udholde tanken om at blive glemt? Én ting er døden, en helt anden glemslen ...

I fransk tænkning betyder stilen lige så meget som indholdet. Det handler om *måden*, hvorpå ting gøres, ligesom det for dandyen handler om *appearance*. Nøjagtigt som ordet "miljø" på fransk betyder både miljø og midte, repræsenterer dandyen både center og omrids, både instigator og tæge. Afhængigheden til omstændighederne er anerkendt, men ikke undertrykkende, og derved bliver samspillet et erotisk spil, noget der handler om alt andet end logiske linjer, derimod om brydningspunkter og flugtlinjer – om skønhed og altså om selve *stilen* som begrebernes bevægelse.

Som den franske filosof Gilles Deleuze udtrykker det: "Det at tale er altid, selv når man taler om sig selv, at træde i en andens sted". Glæd Dem derfor til en forfriskende aften i ny og alligevel herligt velkendt samtale med Dem selv. En dandy kvikker jo som bekendt bestandig.



Ole Lemmeke, Claus Bue og Helle Hertz



Signe Vaupel og Helle Hertz



Søren Sætter-Lassen og Signe Vaupel



Beate Bille, Ole Lemmeke, Birthe Neumann, Søren Sætter-Lassen og Signe Vaupel



Birthe Neumann, Signe Vaupel, Ole Lemmeke og Søren Sætter-Lassen





Beate Bille



Claus Bue



Helle Hertz



Ole Lemmeke

BEATE BILLE

Født 1976. Uddannet fra Statens Teaterskole 2004. Tidligere teateropgaver bl.a. *Lige for lige* på Grønnegaards Teatret (2005), *Farlige forbindelser* på Østre Gasværk (2005) og *Åsted* på Husets Teater (2006). Film & TV bl.a. *Drabet* (2005), *Die Blaue Grenze* (2005), *Fidibus* (2006), *Taxa* (DR TV 1999), *Nikolaj og Julie* (DR TV 2003) og *Ørnen* (DR TV 2005).

CLAUS BUE

Født 1947. Uddannet fra Statens Teaterskole 1972. Fik sin debut på Det Kongelige Teater som statist (gadedreng) i forestillingen *Af Guds nåde* i 1960. Var i starten af 1970'erne ansat på Det Danske Teater og var fra midten af 70'erne frem til slut-80'erne del af Turnus Teatret, der stadig fungerer som grundstammen i det rejsende teatersporthold Hatten Passer. Seneste teateropgaver tæller bl.a. *Den rød-hårede starut* (2004) og *Historier på loftet* (2006) på Det Lille Teater, *Den førstefødte* (2004) og *Hvis* (2006) på Teater Grob, *Let's Kick Ass* på Nørrebro's Teater (2005) og *Richard III*

på Grønnegårdsteatret (2006) samt instruktør af den engelsksprogede *An Evening With Harold Pinter* for That Theatre Company (2006). Har gennem årene medvirket i adskillige film, tv-serier og julekalendere, bl.a. *Det forsømte forår* (1993), *Vildbasen* (1994), *Sunes familie* (1997), *Zafir* (2003), *Lykkevej* (2003), *Af banen!* (2005) og *Lotto* (2006) samt *Andersens julehemmelighed* (TV2 1993), *Taxa* (DR TV 1997-1999), *Rejseholdet* (DR TV 2000-2003), *Kroniken* (DR TV 2003-2005) og *Absalons hemmelighed* (DR 2006).

HELLE HERTZ

Født 1943. Autodidakt. Ansat på Det Kongelige Teater 1974, 1978 samt igen fra 1987 og har bl.a. medvirket i *Dognvæsener*, *De forkerte*, *Blodbryllup*, *Den indbildt syge*, *Klammeri i Chiozza*, *Melampe*, *Et vintereventyr*, *Kanin Kanin*, *Måneskin*, *De lystige koner i Windsor*, *Prinsen af Homburg*, *Jesus*, *Fyrtårnet*, *Det' en skam hun er en mær*, *Astma 5*, *Sparekassen*, *Hr. Bengts hustru*, *En spurv i tranedans*, *Urene hænder*, *Klaras forhold*, *Celestina*, *Onkel Vanja*, *Alle mine sønner*, *Midt-*

vejs 2003, *Antigone*, *Mefisto*, *Figaros bryllup*, *Vintereventyret*, *Lille Eyolf* og *Fyrværkerimestens datter*. Film og tv bl.a. *Mor er Major* (DR, 1985), *Vinterbørn* (1978), *Slægten* (1978), *Take It Easy* (1986), *Davids Bog* (1996) og *Rene hjerter* (2006).

OLE LEMMEKE

Født 1959. Uddannet fra Statens Teaterskole 1984. Har på Det Kongelige Teater medvirket i bl.a. *Ildprøven*, *Odipus*, *Blodbryllup*, *Rædsel for natten*, *Liv x 3*, *Onkel Vanja*, *Detaljer*, *Kongs-emnerne*, *Sabina S* og *Akvariefuglen*. Andre roller bl.a. *Den dobbelte kærlighed* på Betty Nansen (1992), *Fernando Krapp har skrevet mig et brev* på Husets Teater (1993), *Titanics undergang* på Den Jyske Opera (1994), *Gudruns 4. sang* på Opera Nord (1996), *Det gode menneske fra Sezuan* på Glad-saxe Teater (1996), *Som I vil ha' det* på Betty Nansen (1997), *Morderenglen* på Betty Nansen (1997), *Den yderste konsekvens* på Edison (1999) og *At Dø Eller Ikke At Dø* på Østre Gasværk (2003). Film bl.a. *De nøgne træer* (1991), *Den russiske sangerinde* (1993), *Besat* (1999),



Johannes Lilleøre



Birthe Neumann



Peter Rygaard



Søren Sætter-Lassen

Magnetisørens femte vinter (1999), *Afgrunden* (2004) og *Nynne* (2005).

JOHANNES LILLEØRE

Født 1974. Uddannet fra Skuespilerskolen ved Aarhus Teater 2001. Har på Det Kongelige Teater medvirket i *Fyrværkerimesterns datter*. Andre roller bl.a. *En rigtig beskidd historie* på Grønnegårdsteatret (2001), *Kong Arthurs spejl* på Zepelin Teatret (2001), *Som man behager* på Grønnegårdsteatret (2002), *The Rocky Horror Show* på Nørrebro Teater (2002), *Stor ståhej for ingenting* på Grønnegårdsteatret (2003), *The Full Monty* i Tapperihallen (2003), *Dom over skrig* på Caféteatret (2004), *Visse hensyn* Aarhus Teater (2005), *Personkreds 3* på Aarhus Teater og *Stolthed er kolossal* på Mammuteatret (2005). Film og TV *Familien Gregersen* (2004), *Rejseholdet* (DR TV) og *Nikolaj og Julie* (DR TV).

BIRTHE NEUMANN

Født 1947. Uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole 1972 og herefter engageret på Det Kongelige Teater, hvor hun bl.a. har medvirket i:

Marx og Coca Cola, *Kirsebærhaven*, *De lystige koner i Windsor*, *Stolene*, *Det kvindelige selskab*, *Don Ranudo*, *Det' en skam hun er en mæd*, *Majonæse*, *En sælgers død*, *Tilfældighedens engel*, *Sparekassen*, *Jean de France*, *To kvinder*, *Vintereventyret*, *Alle mennesker er dødelige* og *Fyrværkerimesterens datter*. Film og tv bl.a. *Lad isbjørnene danse* (1990), *Kærlighedens smerte* (1992), *Det forsømte forår* (1993), *Kun en pige* (1995), *Riget II* (1997), *Festen* (1998), *Fukssvansen*, (2001), *Elsker dig for evigt* (2002), *Lykkevej* (2003), *Solkongen* (2005), *Den store dag* (2005) og *Kroniken* (DR, 2004).

PETER RYGAARD

Født 1958. Autodidakt skuespiller. Var fra midten af 1980'erne frem til 1993 del af Dr. Dante. Har desuden medvirket i adskillige revyer, film og tv-serier. Teateropgaver bl.a. *Amors Ark*, *Mutanternes Tango*, *Turkish Delight*, *København*, *The Act*, *Liliom*, *Hva' så med Etna*, *Kærlighed*, *Hamlet*, *Jagten*, *Mågen* og *Den dag Lykke* alle på Dr. Dante (1985-93). Har senest været tilknyttet Vendsyssel Teater og har medvirket i *West Side*

Story på Østre Gasværk (2006). Film & TV bl.a. *De frigiorte* (1993), *Nattevagten* (1994), *Vildbassen* (1994), *Krummerne 3 - fars gode idé* (1994), *Sidste time* (1995), *Kun en pige* (1995), *Mørkeleg* (1996), *Ørnens øje* (1997), *Stjerner uden hjerner* (1997), *Mifunes sidste sang* (1999), *Max* (2000) og *Lotto* (2006) samt *Charlot og Charlotte* (DR TV 1996), *Rygaards Garage* (som vært, DR TV, 1998), *Rejseholdet* (DR TV 1999), *Edderkoppen* (DR TV 2000) og *Hotellet* (TV2 2002).

SØREN SÆTTER-LASSEN

Født 1955. Uddannet fra Skuespilerskolen ved Odense Teater 1978. Ansat på Det Kongelige Teater siden 1991 og har her medvirket i bl.a. *Købmanden i Venedig*, *Klammeri i Chiozza*, *Det åbne land*, *Sommer*, *Et vintereventyr*, *Richard III*, *Hjertestop*, *Kirsebærhaven*, *Stolene*, *På herrens mark*, *Lang dags rejse mod nat*, *Don Ranudo*, *Fonikerinderne*, *Astma 5*, *Don Carlos*, *Majonæse*, *Familiehistorier*, *beograd*, *Skyld og skyld*, *Peer Gynt*, *Jean de France*, *Onkel Vanja*, *Vores sensommer*, *Kabale og kærlighed*, *Ivanhoe*, *Miss Sara Sampson*,



Signe Vaupel

Flugt, Kongs-emnerne, Indenfor murene, Vintereventyret, Alle mennesker er dødelige og Fyrværkerimesterens datter. Modtog Reumert-prisen 2000 for bedste mandlige birolle for sin præstation i *Don Carlos*. Medstifter af Grønnegårdsteatret i 1982. Film og tv bl.a. *Det store flip* (1997), *Dybt vand* (1999), *Jeg er Dina* (2002), *Oskar og Josefine* (2005), *Bryggeren* (DR, 1997) og *Rejseholdet* (DR, 2000-03).

SIGNE VAUPEL

Født 1976. Uddannet 2004 fra Skuespillerskolen ved Odense Teater. Teateropgaver bl.a. *Busters Verden, Merlin, Big Brother, Kierkegaard og Pinocchio* på Odense Teater (2003-05), *West Side Story* på Østre Gasværk (2006) og *Ronja Røverdatter* på Folketeatret (2006). Film bl.a. *Allegro* (2004), *Nordkraft* (2005) og *Råzone* (2006).

ISCENESÆTTER

LARS KAALUND

Født 1964. Teaterchef og instruktør. Uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole 1992. Kunstnerisk leder af

Teatret Mungo Park (1992-98). Lars Kaalund har som skuespiller medvirket i både film, teater og TV. Har som iscenesætter skrevet og instrueret bl.a. *Kuppet* (1993), *Egoisten* (1994) og *Love Story* (1996) på Mungo Park, *I en kælder* (1995) og *Kunst* (1996) på Dr. Dantes Aveny samt *Donna Juanna* (1999) og *Leonardo da Vinci* (2003) på Østre Gasværk. Har herudover instrueret og bearbejdet *Romeo og Julie* (1998), *Othello* (2001), *Jesus Christ Superstar* (2002) og *Hr. Nedersen* (2003) alle på Østre Gasværk. Har på Det Kongelige Teater iscenesat tango-operaen *Maria de Buenos Aires* og *Kat på et varmt bliktag*.

SCENOGRAF

BJARKE INGELS

Født 1974. Uddannet arkitekt fra Det Kongelige Danske Kunstakademis Arkitektskole 1999. Har tegnet adskillige prisvindende byggeprojekter, dels som partner i arkitektfirmaet Plot (2001-06) og pt. som leder af Bjarke Ingels Group (BIG). Har modtaget adskillige priser, medaljer, udnævnelser og legater for sit arkitektarbejde. Debuterer som scenograf i *Bunbury*.

KOSTUMEDESIGNER

ANJA VANG KRAGH

Født 1970. Mode- og kostumedesigner og illustrator. Uddannet fra Danmarks Designskole 1997. Har tidligere tegnet kostumer til *Verdenshistorien* (2005) og *Gasolin'* (2006) på Østre Gasværk. Har som modedesigner arbejdet for bl.a. John Galliano/Christian Dior i Paris samt Stella McCartney i London.

LYSDESIGNER

PETER GLATZ

Født 1954, autodidakt. Har designet lys til teater og danseteater, blandt andet *Chief Butterknife* (1996) på Dr. Dantes Aveny, *Romeo og Julie* (1998) på Østre Gasværk, Nyt Dansk Danseteaters *Black and White* (1989), MammutTeatrets *Et år med tretten måneder* (2000) og Camilla Stages *I wish I were your bird* (2006).

Søren Sætter-Lassen, Signe Vaupel og Ole Lemmeke





Søren Sætter-Lassen, Birthe Neumann, Ole Lemmeke, Claus Bue, Helle Hertz, Beate Bille og Signe Vaupel



Skuespilrepertoire 2006/2007

Kat på et varmt bliktag

Af Tennessee Williams
Repremiere | Stærekassen
11. august – 29. september 2006

Midtvejs 2006

Urpremiere | Turbinehallerne

De siger, det nok skal gå

Af Kasper Munk
The Hunter Show
af Thomas Månsson
6. – 16. september 2006

Salvador

Af Michael Bonde

Paradis

Af Line Mørkeby
19. – 23. september 2006

Lysbringer

Af Andreas Garfield

Alrune

Af Bjørn Rasmussen
26. – 30. september 2006

Brødrene Karamazov

Af David Fishelson efter
Fjodor Dostojevskijs roman
Skandinavienspremiere | Stærekassen
7. september. – 24. oktober 2006

Omstigning til paradis

Af Tennessee Williams
Premiere | Turbinehallerne
27. oktober – 9. december 2006

Faust

Af Johann Wolfgang Goethe
Premiere | Stærekassen
1. november – 11. december 2006

Fyrværkerimesterens datter

Af Stephen Russell efter
Philip Pullmans børnebog
Skandinavienspremiere | Gamle Scene
4. november – 22. december 2006

Bunbury

Af Oscar Wilde
Premiere | Stærekassen
19. januar – 24. april 2007

Græshopperne

Af Biljana Srbljanovic
Skandinavienspremiere | Stærekassen
16. februar – 18. april 2007

Kirsebærhaven

Af Anton Tjekhov
Premiere | Turbinehallerne
9. marts – 28. april 2007

Hjemkomsten

Af Harold Pinter
Premiere | Stærekassen
16. marts – 24. maj 2007

Thermopylæ

Af H.C. Branner
Premiere | Stærekassen
27. april – 26. maj 2007

TurboTown

Urpremiere | Turbinehallerne

TurboTown #1:

Like A Virgin

21. oktober – 11. november 2006

Turbotown # 2:

Spis eller bliv spis ... YEAH!

25. november – 21 december 2006

Turbotown # 3:

Sange om besværlige mennesker

20. januar – 3. marts 2007

Gæstespil | Schaubühne, Berlin

Hedda Gabler

Af Henrik Ibsen
Stærekassen
14. – 16. oktober 2006

Gæstespil | Kungliga Dramatiske Teatern

Macbeth

Af William Shakespeare
16. – 30. december 2006

Turne

De siger, det nok skal gå

The Hunter Show

Brødrene Karamazov

Bunbury

Turbo Town

Køb billetter. Det er både nemt og hurtigt!

- Køb billetten på www.billetnet.dk
- Køb billetten i billetcenteret på Kongens Nytorv 33 69 69 69
- Læs alt om forestillingerne og køb billet på www.kglteater.dk



Det Kongelige Teater



Beate Bille, Signe Vaupel, Ole Lemmeke, Oscar Wilde, Søren Sætter-Lassen, Birthe Neumann, Claus Bue, Helle Hertz og Johannes Lilleøre





Det Kongelige Teater - Direktion:

Teaterchef: Michael Christiansen
Økonomichef: Niels Peder Hermansen
Skuespilchef: Mikkel Harder
Operachef: Kasper Bech Holten
Balletmester: Frank Andersen
Teknisk direktør: Nikolaj Jensen
Kommunikations- og marketingchef:
Kresten Schulz Jørgensen

Afdelingschefer for producerende enheder:

Kostumechef: Tine Sander
Produktionschef: Jens Refslund Christensen
Adm. Scenechef: Kim Lennart Hansen

Afdelingsledere for producerende enheder:

Lyd, lys og video: Tommy Larsen
Snedkerværksted: Sanne Brodersen
Maler- og tapetsererværksted: Jan Olsson og Eva Friis
Rekvisitafdelingen: Lars Elmenhoff
Herreskrædderne: Magnus Tougaard og Ulla Jørgensen
Dameskrædderne: Anne Marie Dohn
Hatteværksted: Pernille Rode
Kostumegarderobe: Hasse Dichmann
Frisør-sminkørværksted: Else Aarup
Statist- og påklæderafdelingen: Ralf Friedrichsen

Det Kongelige Skuespil - Stærkassen

Skuespilchef: Mikkel Harder Munck-Hansen
Administrationchef: Carsten Møller
Økonom: Niels Ebbe Lauridsen
Afdelingskoordinator: Anne Skoltz

Produktionsledelse:

Producent: Jan Bach Kristensen
Scenemester: Leon Friis Jørgensen
Produktionsleder: Finn Hagen Storgaard
Kostumier: Sara Mau
Forestillingsleder: Eva Dahl

Scenechef: Leon Friis Jørgensen
Sceneteknik: hold C
Signalør: Hanne Holt Larsen
Belysningsmester: Michael Franch

Produktionsansvarlige:

Sceneteknik: Jes Holtso
Lys: Kasper Aagaard Riisberg
Lyd- og video: Rasmus Balch
Rekvisitor: Lars Hansen
Møbler: Palle Henriksen
Frisør/sminkør: Maria Johnsen

Ansatte i administrationen, salgs- og kommunikationsafdelingen samt på værksteder og scener på Det Kongelige Teater.

Talelærer: Lisbeth Holdt Jørgensen
– Kjeld Thaarup
Suffli: Søren F. Carlsbæk
Dramaturg: Jeppe Kristensen
Scenografassistent: Henrik Schafranek
Videodesigner: Massimo Fiorentino
Teaterforlag: Nordiska Strakosch Teaterforlaget
Forestillingsfotos: Per Morten Abrahamsen
Programredaktion: Jeppe Kristensen
Pressekoordinator: Anders K. Sørensen
Grafisk projektleder: Søren Ajspur
Layout og tryk: Schultz Grafisk